

Pieper en Bliksem in de sneeuw

Tekst en illustraties: **Marieke Lootsma**®

Meer Pieper en Bliksem op mariekelootsma.nl - [f pieper en bliksem](#)

Pieper en Bliksem worden wakker in hun warme holletje. De cavia's rekken zich uit, wrijven de slaap uit hun oogjes en kijken slaperig naar buiten. Dan worden hun ogen groot.

'Wooooow... alles is wit!' zegt Pieper verbaasd.

Gisteren lag er nog gras en modder, en nu lijkt het wel alsof er een reusachtige wolk op de grond is gevallen.

Voorzichtig stappen ze naar buiten. **krkrkrk!** Hun pootjes zakken diep weg in de koude sneeuw.

'Brrrr! Dit is koud!' zegt Pieper rillend.

'Maar wél heel leuk!' roept Bliksem vrolijk, terwijl hij een sprongetje maakt.

'Kom mee, Pieper!

We gaan een sneeuwpop maken!'

Snel doen ze hun sjaaltjes om en zetten hun kleine mutsjes op. Dan trippelen ze naar buiten, klaar voor hun sneeuwavontuur.

Ze beginnen allebei aan hun **eigen sneeuwbal**.

Pieper rolt een kleine bal, die bij elke duw groter en zwaarder wordt.

Ze is zó fanatiek bezig dat ze helemaal niet meer oplet.

Bliksem staat met zijn rug naar Pieper toe.

Ineens voelt hij **iets kouds** tegen zich aan botsen.

Hij schrikt, struikelt, rolt om en floep!

Daar verdwijnt hij in een zachte berg **sneeuw**.

‘Pieper!’ roept hij nog, maar zijn stem klinkt te zacht door de sneeuw die overal om hem heen plakt en steeds dikker wordt.

Pieper hoort niets. Ze is druk bezig met het rollen van de bal tot die groot genoeg is.

Tevreden stapt ze achteruit om haar werk te bekijken.

Dan, zomaar ineens, begint de reuzebal te **trillen**.

Ze schrikt en haar hart bonst in haar keel.

Bliksem probeert intussen met al zijn kracht zijn kop omhoog te duwen...

hij **wiebelt... wringt...** en dan **floep!**

Daar schiet zijn kop ineens recht omhoog uit de sneeuw, als een kurk uit een fles.

Pieper **schrikt** zo hard dat ze bijna achterover valt.

‘Pieper... **ik zit hierin...**’ mompelt een bekende stem, met een mond **vol sneeuw**.

Bliksem schudt wild heen en weer.

Sneeuw dwarrelt alle kanten op en langzaam komt zijn vacht tevoorschijn.

Opgelucht haalt Pieper adem. ‘Joh, ik schrok me een hoedje! Hoe kom jij daar terecht?’

De angst zakt weg en maakt plaats voor een vrolijke kriebel in haar buik. Nu ze beter kijkt, ziet het er eigenlijk héél grappig uit.

‘Haha!’

Jij bent net een echte sneeuwpop!’ roept ze, terwijl ze het uitproest van het lachen.

‘Jaja, dat zal wel,’

moppert Bliksem.

‘Haal me er liever uit.’

‘Wacht even...’

zegt Pieper.

Ze kijkt om zich heen.

‘Twee stokjes als armen...
en... ja, die steentjes als knopen...’

Ze plaatst alles zorgvuldig in de sneeuw en
stapt tevreden achteruit.

‘Tadaa! Nu ben je echt een mooie sneeuwpop!’
zegt ze trots.

Bliksem lacht. ‘Maar ik voel mij meer een ijsklomp.
Brrrr!’

Pieper geeft hem haar poot en trekt hem voorzichtig
uit de sneeuw.

Samen maken ze de sneeuwpop helemaal af.

Wanneer ze klaar zijn, kijken ze tevreden naar het resultaat.
Een vrolijke sneeuwpop met een scheve glimlach.

‘Perfect!’

